

a Vígszínházról, hogy azután a budapesti színpadokon vendégszerepeljen, hosszabb-rövidebb ideig, — tűnik ki, hogy tehetségének legmegragadóbb ereje a drámában van. Fellépett többek között a Nemzeti Színházban, a Magyar Színházban, a Városi Színházban és különösen a »Jederman«, »Magdolna«, »Cigány«, »Elnémult harangok«, »Danton halála« fő női szerepeiben arat rendkívüli sikereket. Jó szerepei közé tartozik még: Éva (Ember tragédiája), Tanítónő, Riza (Tatárjárás), Mici (A budai ház), Kalotaszegi Vilma (A masamód), Magda (Hivatalnok urak), Baracsné (A bor). E szerepét 1928. jún. 11-én játszotta a Nemzeti Színházban. Férje: Ráskai Ferenc, szerkesztő. (L. o.)

Molnár Aranka, színésznő, sz. 1902. december 12-én, Egerben. 1922-ben vették fel az Orsz. Színészegyesület kötelékébe.

Molnár Béla dr., ügyvéd, sz. 1878. nov. 20-án, megh. 1922. szept. 19-én, Budapesten. Mint budapesti gyakorló ügyvéd Hegedüs Gyulával együtt 1917-ben megalapította a Budapesti Színészek Szövetségét, melynek jogtanácsosa és ügyvezető igazgatója volt. A háború utolsó évében és a kommun alatt fáradhatatlanul dolgozott a szövetség fejlesztésén és jelentős tevékenységet fejtett ki a magyar filmgyártás újjáélesztése érdekében.

Molnár Bella, színésznő. (Lásd Kunhegyi Miklósné.)

Molnár Dezső dr. ügyvéd, sz. 1879. szept. 10-én. A világháborúban három évig különböző frontokon harcolt és háromszor részesült kitüntetésben. Leszerelése után a Corvin Filmgyár rt. vezérigazgatói minőségben vezetése alatt 72 magyar film készült. 1922. óta a Budapesti Színészek Szövetsége jogtanácsosa, majd ügyvezető elnöke. 1923-ban Hegedüs Gyulával együtt megalapította a Budapesti Színészek Szövetsége Nyugdíjintézetét és azóta a két intézménynél különböző szociális és jóléti szervek kiépítésén munkálkodik. A »Színészujtság« felelős szerkesztője, a Filmipari Alap és az Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság tagja, a vb. Unio Színházüzemi és Színházépítő rt.

csődtömeggondnoka. Színházi vonatkozású kérdésekben számos cikket írt és jelenleg a magyar színházi törvény tervezetén dolgozik. 1927. okt. 29-én megbízták, hogy a Színművészeti Akadémián színházjogi előadásokat tartson.

Molnár Dezső (átányi), színész, sz. 1898. július 9-én, Budapesten. 1920-ban lépett színpadra.

Molnár Endre, színész, sz. 1847-ben, megh. 1879. febr. 3-án, Besztercebányán, Gáspár Jenő társulatánál. Mint sugó kezdte a pályát, 1865. okt. 16-án.

Molnár Erzsébet, színésznő, sz. Kisartonban. Színpadra lépett: 1923-ban.

Molnár és gyermeke, szomorújáték 5 felv. Írta: Raupach E. Ford. Szerdahelyi József. Bem. 1837. nov. 6-án, a Nemzeti Színházban, ezzel a szereposztással: Reinhold Kristóf: Megyeri Károly; Mária: Lendvayné; Konrád: Fánecs Lajos; Jakab: Szigligeti; John: Szentpétery. Azóta e mű állandóan műsoron van a vidéki színpadokon és a (Feld-féle városligeti) Budapesti Színházban. 1876. nov. 1-én a Népszínházban is bemutatták, ezzel a szereposztással: Reinhold: Kovács István; Mária: Rákosi Fáni; Kunigunda: Pártényiné; Evald: Zádor Zoltán; Brümigné: Klárné; Konrád: Eöry Gusztáv; Reimon: Tihanyi Miklós; Margaréta: Lukácsyné; Jakab: Tiszai; András: Vasvári; John: Pártényi János. A darabot halottak napján szokták a színigazgatók előadni.

Molnár Ferenc, író, színműíró, a Petőfi- és Kisfaludy-Társaság tagja, a Színpadi Szerzők Egyesületének díszelnöke, a francia becsületrend lovagja, sz. 1878. jan. 12-én, Budapesten, hol atyja orvos volt. Egyetemi tanulmányait Genfben és Budapesten végezte. 1910-ben a »Pesti Hírlap« dolgozótársa lett, közben a »Budapesti Napló«, azután az »Új Idők«, »A Hét« és a »Pesti Napló«-ba is dolgozott. Amikor 1902-ben nagy feltűnést keltett az »Éhes város«, az éles és brilliáns tollal rajzolt korpék a XX. század legelejének Budapestjéről, akkor ez a regény már a negyedik kötete volt a huszonnégy éves